

“Si la nova direcció és continuista, ERC acabarà com Euskadiko Ezkerra”

En aquest congrés d'ERC hi ha en joc quelcom més que cadires al govern i al partit?

—Per a Reagrupament.cat hi ha en joc una estratègia i una manera de fer al partit totalment diferents. Som militants de base i hem estat durant gairebé dos anys discutint d'arguments polítics, estratègics i ideològics, no de cadires. I sempre ens han respost amb desqualificacions.

—**Difícilment una sola candidatura guanyarà de llarg. O es fan pactes o el partit pot ser ingovernable. Quina posició prendrà Reagrupament.cat l'endemà del congrés?**

—Si guanyem, tenim una estratègia alternativa clara. Si els militants no ens donen la confiança, entenem que la ponència que ha de tirar endavant és la que guanyi el congrés.

—**No voleu formar part de l'executiva en una proporció justa si Reagrupament no guanya?**

—No volem ser ni una quota ni una coartada. Si no guanyem, l'endemà farem de militants de base, que és el que som la majoria.

—**És un no rotund?**

—Si no s'escolta la nostra veu i no té una certa influència, no hi hem de fer res, a l'executiva. Caldria un canvi radical en l'actitud dels qui durant mesos s'han dedicat a dir que som escòria de la societat i del partit i ens han demanat públicament que marxem del partit.

—**Confieu en aquest canvi d'actitud de què parleu?**

—No crec que siguin capaços d'acceptar pluralitat de cap mena. Se'm fa molt difícil d'imaginar-me en una executiva si Reagrupament no guanya.

—**Heu tingut converses amb alguna altra candidatura per mirar d'arribar a un pacte per al congrés?**

—No.

Joan Carretero (Trempe, 1955) aspira a ser president d'ERC, i ho fa deixant clar que mai més no ocuparà un càrrec públic. La seva candidatura, Reagrupament.cat, es defineix com l'única que aposta per un canvi de rumb i d'estratègia política del partit.

—**Amb cap?**

—Fa un temps vam parlar amb la candidatura d'Uriel Bertran per mirar de pactar aspectes de la conferència i de procediments democràtics, però mai no hem pogut arribar a un acord signat.

—**I amb la candidatura de Niubò i Benach?**

—Hi hem parlat només per qüestions més administratives del congrés.

—**Amb Joan Puigcercós?**

—No hi he parlat ni un sol minut.

—**Amb l'actual president d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira, sí que hi heu parlat.**

—Li vaig demanar que com a president d'ERC fes alguna cosa perquè fóssim reconeguts com a corrent, perquè és una figura d'arbitratge. No ho va fer.

—**Hi ha qui especula que hi pot haver un acord postcongressual entre Carod i Carretero per fer front comú a Puigcercós.**

—Mai no s'ha plantejat.

—**Creieu que les altres tres candidatures poden arribar a entendre's després del congrés?**

—Fins fa pocs mesos anaven junts, i fins fa pocs dies dues de les tres candidatures també anaven juntes. Me'ls imagino perfectament perquè és la mateixa direcció.

—**Si Reagrupament no pot aplicar el seu programa estratègic, cap a on creu que caminarà ERC?**

—Si la nova direcció és continuista, ERC acabarà com Euskadiko Ezkerra. No tindrà més sortida, anirà cap a la fusió amb el PSC-PSOE.

—**En què baseu aquesta predicció?**

—No seria un procés immediat l'endemà del congrés, però els primers símptomes d'aquesta deriva, l'abandonament del republicanisme i de l'independentisme de debò ja són visibles.

—**ERC ja no és independentista?**

—La majoria de la direcció actual d'ERC voldria que el partit només fos socialista, ni independentista ni republicà. Però quan es troben davant del perill reaccionen amb parides com els esports del 9 de març, que no se'ls creu ningú.

—**Vau preveure l'estiu passat que si ERC no encapçalava un independentisme polític seriós, la societat donaria resposta a aquest buit. En teniu notícia?**

—Si continua la deriva d'ERC i les CUP s'organitzen per anar al Parlament, ens fotran uns quants diputats sense baixar de l'autocar. Ja ha passat a les municipals, no parlo de futur.

—**Qui hi té cabuda, a ERC?**

—Gairebé tothom.

—**Què inclou aquest gairebé?**

—L'extrema esquerra i l'extrema dreta. Vull una ERC de centre-esquerra que ens condueixi a la independència.

—**Descarteu que es produeixi una escissió a ERC després del Congrés si no s'equilibra l'executiva?**

—Una escissió només la pot provocar la direcció, i el més probable és que hi hagués un pacte de no-agressió per a continuar més o menys igual. Els militants de base, el màxim que poden fer és donar-se de baixa.

—**Dieu que des del partit us han convidat a deixar ERC i que esbomben que si no guanyeu marxareu amb la cua entre cames. Què hauria de pas-**

sar perquè Joan Carretero estripés el carnet de militant?

—El partit és tan seu com nostre, i no tinc cap voluntat de donar-me'n de baixa. Ara bé, si l'actual deriva d'ERC conduïx a la situació que va viure Euskadiko Ezkerra —el 1993, els afiliats van aprovar-ne la fusió amb el PSE— i al final som una branca més del PSOE, ja no hi hauré de fer res, al partit. No tinc cap interès a ser militant del PSC-PSOE.

—La reedició del tripartit va ser un pas cap a l'escenari que descriuiu?

—Sí, però el més greu és que el secretari general d'ERC ja ha anunciat que vol donar una tercera oportunitat al tripartit. Això és la mort per a ERC, com voldrien molts. L'independentisme que havia crescut i era al Parlament necessitarà anys per a pair-ho. Aquesta gent haurà fet un pessim favor al moviment d'alliberament de Catalunya.

—Si Reagrupament no entra a l'executiva, quina serà la vostra actitud respecte al partit?

—Si no tenim la confiança de la militància passarem a un segon terme i analitzarem quines decisions pren la direcció. No farem continuament oposició orgànica. Ara bé, si hem de fer algun manifest o un article a la premsa dient què pensem, ho farem.

—Res de deixar-ho córrer?

—Fa molts anys que som militants i volem continuar essent-ho. Ja he dit que el partit és tan seu com nostre.

—Insistiu que el tripartit fa mal al país i a ERC, però no penseu trencar-lo immediatament si guanyeu el congrés.

—No es pot arribar i provocar eleccions anticipades perquè sí.

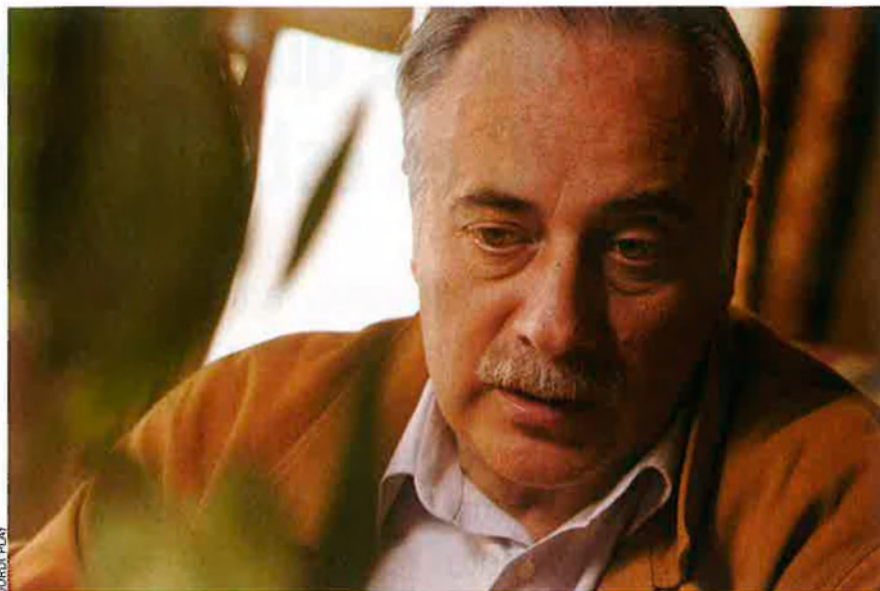
—Vós mateix doneu un munt d'arguments pels quals ERC no hauria de ser al govern.

—Sí, i en tindrem més sobre la taula si, com sospitem, el finançament i l'Estatut acaben malament. Aleshores ERC no es pot quedar al govern.

—Vau assegurar en una entrevista que "si no hi ha concert econòmic, ERC no pot continuar al govern". Condicioneu el govern de Catalunya a una decisió que depèn de Madrid?

—Jo vaig dir que ERC no podrà entrar mai en un govern que no tingui com a objectiu el concert.

—Bé, no és igual tenir com a objectiu

Joan Carretero, ex-conseller de Governació, aspira a la presidència d'ERC encapçalant el corrent crític Reagrupament.cat. Actualment és militant de base i treballa a l'hospital de Puigcerdà.

el concert que exigir-lo per continuar al govern.

—Exactament, però ja som en un punt on per desgràcia no el tindrem. El problema és que ara hi ha un president que diu que el concert és insolidari.

—Aleshores, ERC no pot continuar en aquest govern, segons la vostra tesi.

—La negociació del finançament ja no acabarà amb concert econòmic, però si acabés amb un model que ens donés els recursos que necessitem i que reduís significativament l'espòli fiscal, i si la sentència del TC respectés fonamentalment l'Estatut, se'ls podria donar l'oportunitat d'acabar la legislatura.

—En aquesta hipòtesi, doneu per bo el tripartit fins el 2010?

—Però haurien de canviar molt les maneres de fer i els objectius.

—Que Reagrupament ocupi l'executiva és compatible amb mantenir les mateixes persones al govern?

—Com en tot, hi hauria gent que seria irrecuperable, gent que veuria la llum de cop i volta i gent que plantaria cara. Tots els qui tenen càrrec gràcies al partit es deuen a la direcció, avalada per la militància, i si no hi estan d'acord tenen una sortida molt fàcil, han de plegar.

—Plegar del partit o del càrrec?

—Els polítics s'han de dedicar a la política només un temps de la seva vida; no cal que siguin tan generosos amb el país. S'ha d'afrontar amb tranquil·litat la

sortida dels càrrecs, mirant de tornar a la vida civil. I qui no ho pugui fer perquè no té ofici, doncs ja que ha treballat molt pel partit, se li ha d'oferir una sortida.

—Sortides de quina mena?

—Treballant pel partit, segons les qualitats i les capacitats de cadascú.

—Hi haurà eleccions anticipades?

—Parlar d'això és ciència-ficció, sobretot perquè poden passar moltes coses —tant si hi ha eleccions anticipades com si no—, com ara una sociovergència.

—Per triar el candidat d'ERC a les eleccions calen unes primàries?

—Sí. I per anar bé hi hauria d'haver quatre aspirants o cinc. A més, els simpatitzants haurien de tenir un vot ponderat, que potser podria valer el 40% del vot d'un militant.

—A ERC hi ha prou alternatives a Carod-Rovira?

—Al partit hi ha infinitat de militants molt millors que Carod i Puigcerdós.

—Assegureu que no tornareu a ocupar un càrrec institucional a cap nivell en una administració. Mai és mai?

—Vaig ser alcalde de Puigcerdà durant vuit anys i conseller de Governació durant 28 mesos. Ja he complert el meu deure ciutadà.

—I si us ho demanés la militància?

—El dia que em van fer cessar de conseller es va acabar la meua carrera política institucional.

Gemma Aguilera